

Nyhedsbrev 50, juli 2019

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc. Fra 20 og opefter hedder

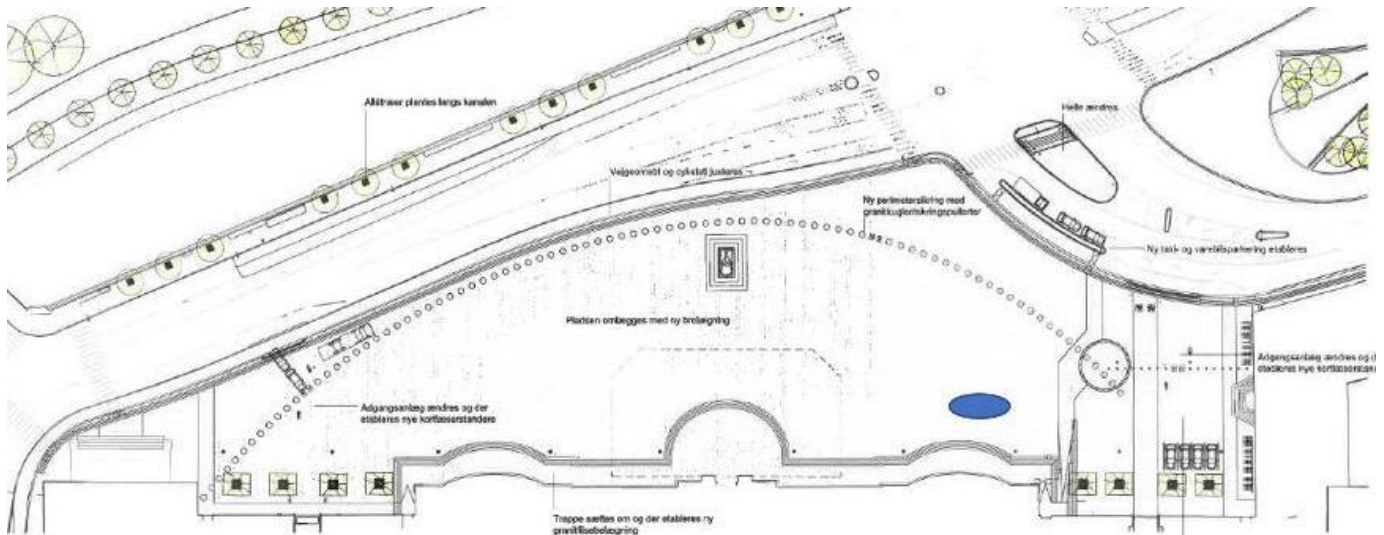
linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Juli 2016 brød vi linjen så der findes ikke noget nr 38

Hvis du vil støtte os pekuniært er vores bankkonto 8401 1041096

Som det ses stillede jeg denne skønne 21. april dag op ved den gamle rotunde, som er markeret i brolægningen. Og bruger stadig stenkuglerne til opsætning af skiltene

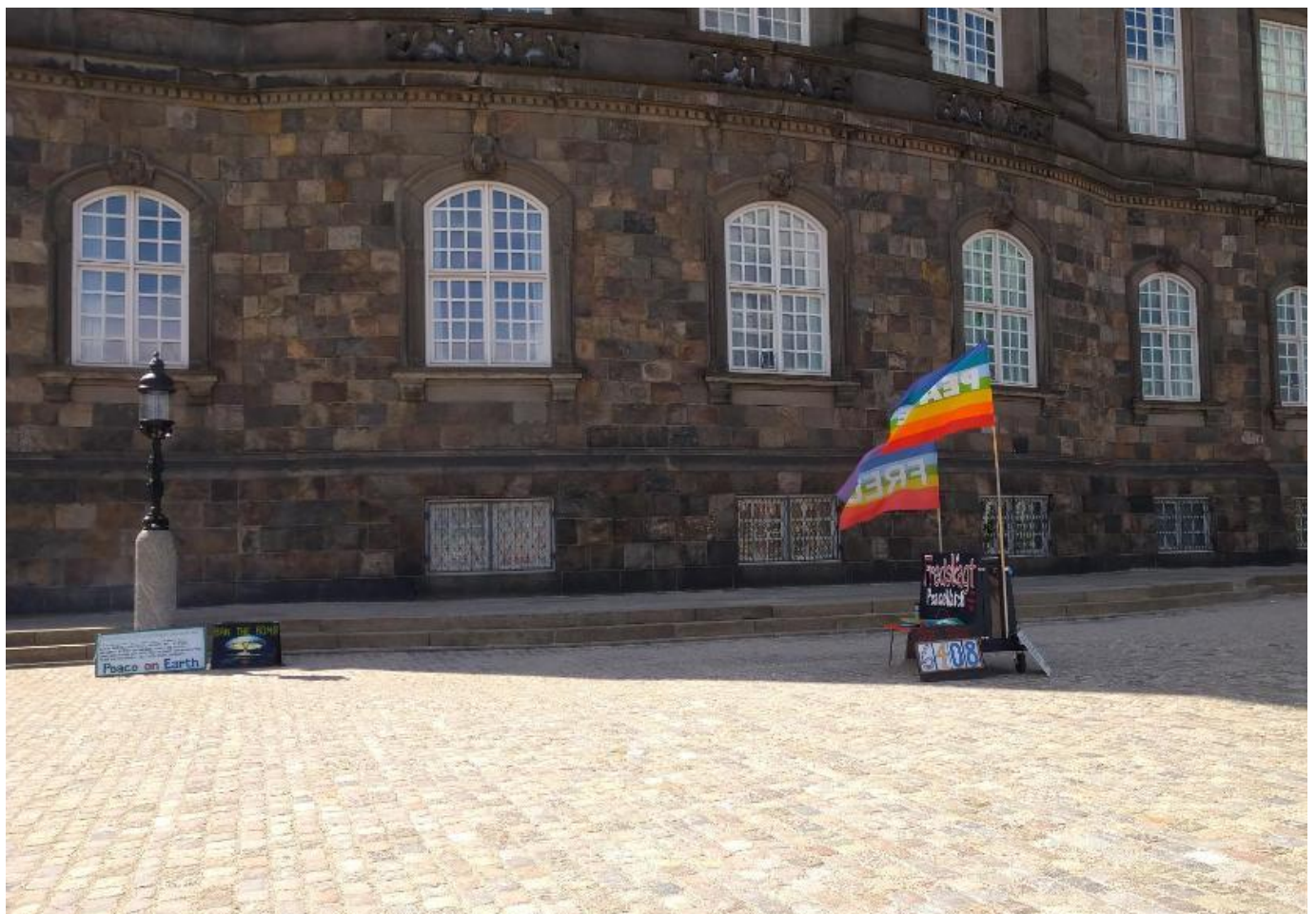

BUREAUKRATIETS KRAV

Vi har primo maj fået en præcisering fra kommunen for hvor vi skal være. Der er ikke meget variation at rutte med. Vi havde håbet på tilladelse til at rykke lidt længere mod øst da vi kender hvordan solen forsvinder bag borghjørnet. Så vi ser hvordan det udvikler sig; FredsVagten har jo ikke altid undslået sig for civil ulydighed ;-)

Men det forlyder fra pålideligt hold at der er en nidkær person inde på Borgen som holder øje med os. Jamen er det ikke fantastisk; vores lille tapre fattige fredsstand skal holdes stærkt i ørerne, mens forhenværende statsministre som lyver lodret og fører falske krige med unge danskeres død til følge, stadig hædres og respekteres som værdige personer i samfundet. Igen ser jeg mig om efter min spand. Og Kristian var ved at gå i dørken over forhandlingerne.

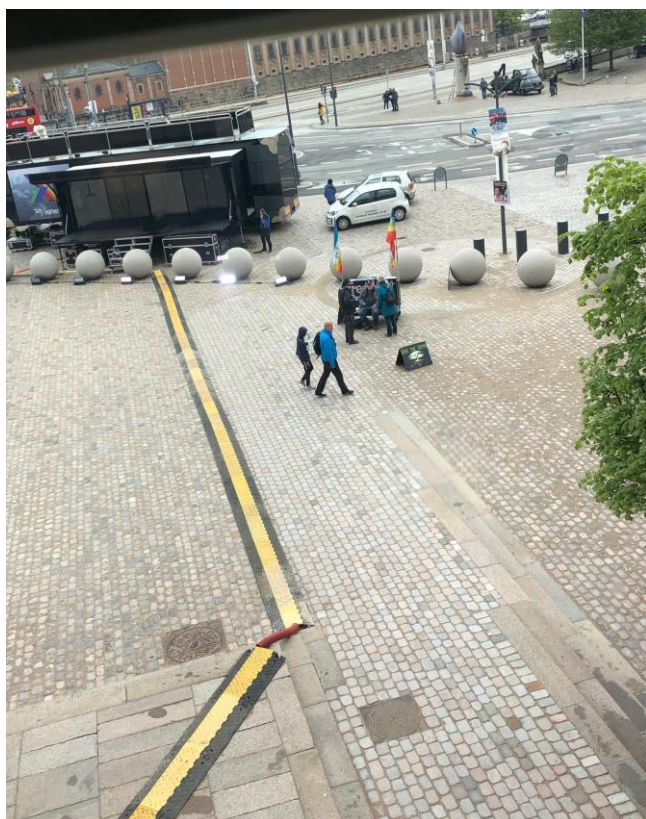
Solen er væk allerede kl 14

Vi havde mere praktisk bøv! med hvor vi sku finde nattelogi. Den første løsning med cykelstativet ved Korruptionsministeriet holdt ikke længe. Der var osse et problem med at pladsen var fyldt med cykler når grejet skulle tilbage i logiet.

Så prøvede vi ovre ved Børsens rampe. Her er det søndag, thi til hverdag var der osse dér fyldt med cykler. Men så fandt vi vores stabile nye natlogi – jeg røber ikke her hvor det er :-)

Og næste udfordring var at valgdagen nærmede sig og pladsen hvor vi skulle køre blev belagt med ledningforhøjninger til det TV2-studie der blev opstillet. Svært at komme over med en tung bänk. Vi har et billede som er taget af en embedsmand på Borgen i anledning af at vi ikke står hvor vi skal! Fy Fy!

Kristian skriver 10. maj
Kære fredsvagter

I går, d. 9. maj, fik jeg endnu en henvendelse fra kommunen, fordi vi ikke placerer os dér, hvor vi har aftalt. Som jeg skrev forleden, bliver vi nøje overvåget. Se vedhæftede foto og mail. Se også vedhæftede kommunikation med chef for Byggesekretariatet, Kasper Jacoby.

Vi skal væk fra det sted, hvor PH har sat bænken, og også væk fra de sten, hvor varetransporterne kører deres ting op til Chr.borg., dér hvor der går to personer på fotoet.

Når vi placerer os til venstre for den gule linje med kablerne, så er vi på rette plads.

Det synes jeg personligt er en god løsning, jeg har fået forhandlet mig frem til?!

Jeg har også talt med Folketingets Service- og Sikkerhedschef, Jacob Glahn. Beskeden er helt klar og tydelig: Der må ikke stilles skilte mm. op ad murene tilhørende Slots- og Ejendomsstyrelsen, dvs. Chr.borg, Rigsarkivet, diverse ministerier og også Børsen. Det er af hensyn til brandfaren.

Jacob Glahn, som også er en venlig og imødekommende embedsmand, som heller ikke er ude på at chikanere FredsVagten, kunne godt se Bænken placeret tv. eller th. for Børsopkørslen, hvor vi også har den nu.

Vi er altså nødt til at tage turen over Slotholmsgade. Jeg selv synes at løsningen tv. for opkørslen er den bedst mulige; dér hvor Jessie stillede den i går.

Nu kan jeg ikke forhandle mere om det samme problem. Jeg har talt med alle. Igen og igen. Retningslinjerne er klare. Så hvis vi stadig får klager, så må én af jer andre tage over.

Jeg vil gentage at jeg synes vi skal holde lavt blus her i starten. Eller måske ligefrem stille os tilfreds med at de fortsat gerne vil have os stående på Slotspladsen. Så må det med Bænken finde en løsning, fx stående tv. for Børsens opkørsel med opslagene vendt ud mod busstoppestedet og Holmens Kirke.

Fredelig - og halvtræt - hilsen
Kristian

FOLKETINGSVALGET 5. juni 2019

Jeg hører til dem der mener at valget er en farce og således er holdt op med at 'afgive min stemme'. Men jeg ved at jeg her er kontroversiel selv i FredsVagtens række, så det er kun min personlige mening jeg – som altid – kan gi udtryk for.

Men tilstedeværelsen af TV2-studiet gav dog anledning til nogle gode snakker med de vagtfolk der beskyttede det, og en vejratekniker som jeg fik en lang og rigtig god snak med.

Jeg skældte ikke ud på systemet men lyttede til hans kritik.

Og vi snakkede osse børn hvor han rystede på hovedet over at han havde haft så meget fokus på karriere at det ikke var blevet til børn.

En god fredssnak som gjorde mig i godt humør.

Ja, jeg er med igen efter en depressions-pause... det har jeg udbredt mig om, her vil jeg blot tilføje at det er dejligt at være tilbage.

Men regeringer kommer og regeringer forgår – FredsVagten består, og hvorfor... måske fordi den grundlæggende politik er den samme uanset hvem der har regeringsmagten: krig mod nogle selvskabte fjender (skabe frygt) og krig mod samfundets fattige (skabe had og foragt).

FredsVagten består... igennem alle disse år og udfordringer har vi vist vor innovative styrke :-)

Bureaukratiet prøvede at stække vores vilje, men vi fandt på nye løsninger. Og nogle af de stærkeste interne kritikere af bænken har nu indrømmet dens kvaliteter for videreførslen af FredsVagtens målrettede energi.

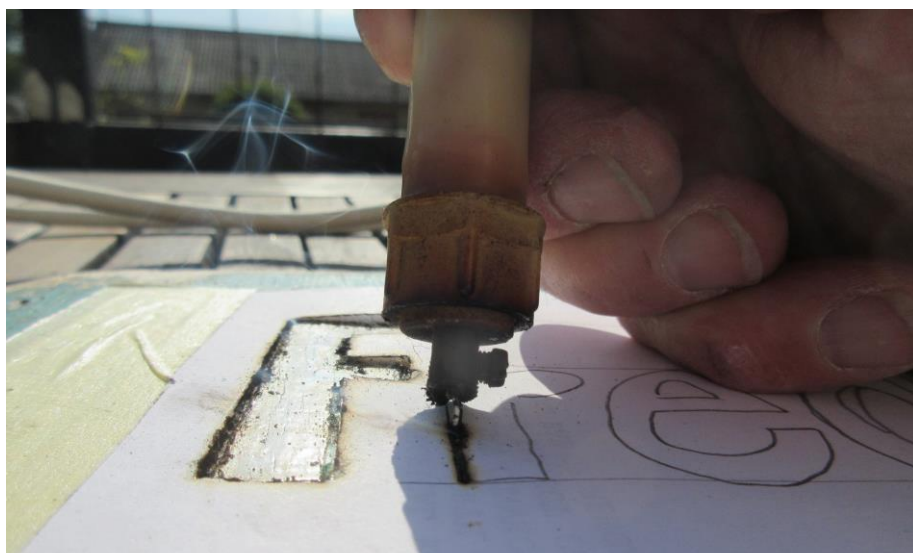
NYT SKILT

Efter laang tid fik jeg endelig malet, brændt, påtegnet det nye skilt med vores positive paroler på dansk. De har jo manglet siden skibet blev 'trukket på land'. Og jeg ventede på frigørelse af en sidste adækvat stump at den gamle opslagstavle (den var lige i funktion til andet formål) – genbrug igen og igen. Jeg syntes det sku være god stil frem for et andet godt grundskilt som var lagt frem, men som var tykkere og tungere og hvor den grønne farve var forskellig.

Og jeg brændte budskabet ind, og fulgte en nøje udmåling af den engelske version... der kom dog lige denne lille relevante tilføjelse.

I al den moderne flygtighed er dette måske netop vores vigtigste budskab; stå ved og hold ud!
Så vi er stadig på slotspladsen – hvor er du selv?

Jeg er her ved min brænder, det er noget af det jeg stadig kan gøre for sagen.

Jeg tænker en del på hvad det ku være blevet til hvis jeg havde ambitioner om magt. Jeg låner bøger på biblioteket og forsøger at forstå det der med magt. Jeg ved jo godt hvad det er, men prisen er for høj; thi magt betyder samtidig at bære andres forventninger, og indfri sine løfter.
Og min stresstærskel er ret lav

1. MAJ

Som vi plejer van var vi naturligvis igen i år i Fælledparken med vor stand og trippelflaget, med guitarer og sang, og tililende violin. Det er svært at hamle op med scenerne i nærheden men det hænder dog at vi får lidt publikum til vores musik, som sæfæli er populære sange fra bagkataloget... noget de kender. Kim Larsen er altid populær og Jutlandia er en af hans mest berømmede og kendte sange.

Her til venstre er vi kun lige etableret i et stille hjørne med vor alternative fane

Jeg konstaterede igen at det er skidehyggeligt og kan kun tro på at vi skaber små tanker her og der med vores venlige fremtræden. Ham i forgrunden med hatten og ryggen til var megabegeistret og ville da straks melde sig som fredsvagt – vi har ikke hørt fra ham siden selvom han fik et visitkort. Han var ikke helt ædru heller så jeg tænkte allerede mit ved hans begejstrede forsikringer, men ellers var han både musikalsk og hyggelig. Freden i vore hjerter.

KLIMAMARCH 25. MAJ

Valgets store tema var klimaet. Og selvom jeg før har udtrykt skepsis over den fokus, så er det et emne der ser ud til at rykke hos ungdommen, og det er i sig selv godt.

Der var forventning om meget stort fremmøde, så arrangørerne havde ved eget initiativ forflyttet os til vores 'gamle' plads ved Holmens Kirke. Det var udmærket thi der ville demoen jo siden gå forbi.

Vi arrangerede flagallé over Holmens Bro og flere gamle venner hilste på.

Jeg medbragte guitar og deltog i et større jam-spil med Bedsteforældre for Asyl hvor jeg kastede min 'udendørsstemme' ind for sagen... glæden, samværet. Der var meget fornøjelse og glæde på den smukke dag, og en musiker: Jens Stuart, der ville ha os til at deltage på en musikvideo

<https://www.youtube.com/watch?v=8zFFi3UsJZA&fbclid=IwAR1far4PQ-TdkSRQ1SEHvJ1ohJlg-YpFj4i3gQb6Y241NKCXf7wBC6TEhz8> (se 1:20) ...hvis der' plads på din bænk ja så ryk dog en balle :/

GERD BERLEV

Og så kom beskeden om at Gerd gik bort 1. juni. Gerd; en legende i flid for sagen.

Jeg har fået lov at gengive nogen mindeord fra Marie Herget Christensen ved Gerds bisættelse 15. juni (jeg ku ikke selv være tilstede den dag da jeg var på vandring i Jotunheimen)

I dag skal vi begrave [Gerd Berlev](#). Jeg har skrevet de her ord til Gerd.

"For mig var du revolutionen" sådan skriver sangeren Elona Planman i sine fine afskedsord til Gerd Berlev og fanger dermed essensen af Gerd. Gerd var smil og grin og lys og styrke, men Gerd var først og fremmest et revolutionært centrum uden sidestykke i Danmark.

Gerd var multikunstner. Hun var ikke drevet af forfængelig æstetik, men af revolutionær nødvendighed. Hendes lærreder var bannere og hendes koncertsale var demonstrationer, blokader, protester og optog. Men hendes største kunst var de kampfællesskaber hun opbyggede overalt hvor hun kom frem. Gerd var revolutionær fra hun vågnede om

morgenen til hun gik i seng om aftenen og der er ikke den kamp Gerd ikke har været med til at organisere. Jeg mødte hende selv for 20 år siden til fællessang mod naziborgen i Greve. Gerd organiserede kamp efter kamp og hver eneste af de mennesker hun mødte, rørte hun. De fleste kender Gerd som lyset og smilet og som den ukuelige og trætteløse organisator. Med et smittende, opløftende og usårligt smil. Gerd er Rudolf Nielsens digt:

Giv mig de brændende hjerter som aldrig giver tabt for tvivl
Som aldrig kan kues af mismod og trues af sorger til hvil
Men møder hver sejr hvert nederlag
Med det samme usårlige smil

Hvis der var nogen der havde et usårligt smil, var det Gerd Berlev.

For mig var hun også det revolutionære parti. Vores revolutionære parti, Arbejderpartiet Kommunisterne. Hvor partiet var, der var Gerd og hvor Gerd kæmpede, der kæmpede partiet. Gerd viste linjen, ikke ved at diktere den, men ved at gå den selv, og det var en fornøjelse, en ære og en endeløs kilde til lærdom at følge hende.

Jeg var så heldig at følge Gerd til Paris til fejring af oktoberrevolutionen som den kommunistiske verdenskonference CIPOML holdt i jubilæumsåret 2017. Lenin skal have sagt at der er årtier hvor der ingenting sker og der er dage hvor der sker årtier. Og det føltes som årtiers revolutionær oplæring at gå gennem Paris' gader med Gerd og tale om revolutionen og kærligheden, kampen og partiet.

Jeg tror nu ikke der var nogen af Gerds årtier hvor der ikke skete noget. Hun har levet mindst fire liv og har aldrig nogen sinde spildt tiden. Jeg er taknemmelig for den tid jeg kendte hende og for alt hvad hun gav. Vi er så heldige vi har haft hende. Jeg vil ære hende ved hver dag at fortsætte hendes kamp for at opbygge partiet, mod krigen, og for socialismen.

Mine tanker går – også i dag – til Gerds børn, hendes mand og resten af hendes familie. Tak for det hele Gerd

Gerd bliver begravet i dag lørdag d. 15. juni kl. 12 fra Vestre Kirkegårds store kapel. Efter begravelsen vil der kl. 14 blive afholdt en mindehøjtidelighed i Karens Minde Kulturhus.

Skrammer fra de nye småbolte ved skiltsamlingen, så må det løses :-)

Her står Irene og jeg på valgdagen som jo samtidig var Grundlovsdag, hvor FredsVagten er officielt til Minoritetsmøde på Christiania.

Irene havde forberedt en reparation i anledning af at stålbenene skræbde på muren i natlogiet.

Korkpropper mm.

Irene er vel vores nyeste solide medlem som har været med et års tid (tror jeg).

Jeg har ikke været aktiv siden den smukke dag hvor jeg havde nogen gode snakker igen. Jeg har været langt væk i Frankrig og Norge, i hedeølgesommer og børnebørn. Så jeg har ikke nogen rapport fra resten af måneden. Jeg har ikke nogen vagtbog at bladre i... og havde qua det lange fravær heller ikke fokus på at denne sku skiftes... så jeg måtte sende den til Doris til 60 kr i porto.

Og indtil videre kan jeg stadig ikke yde nogen vagt før medio juli.

Og det er PÅTRÆNGT, da der pludselig kom dette PS fra Inge på vores interne mail

Jeg så det 5. juli – opgraderet af Kristian;

Citat fra Inge:

PS: Nåeeeh ... i de sidste 2 uger af juli her ser det ud til at jeg skal passe FredsVagten på - næsten - daglig basis . Jeg skal gøre mit bedste for at åbne lidt hver dag ... så meget jeg nu er i humør til

Ja, Inge og os andre:

Vi er desværre færre end få. Måske kan vi få hjælp fra reserven?!

Fh. Kristian

Jeg lagde det ud på facebook da jeg netop tænkte 'reserverne', hvor er de?

FREDSVAGTENS GREJ

Jeg tror ikke jeg har nævnt at Arbejdermuseet gerne vil overtage vort gamle grej; opslagstavlerne og skibet. Det viser sig at være til en udstilling om aktivisme i efteråret 20. Vi er kun glade for at nogen vil bevare vort minde og samtidig løste det et umiddelbart logistisk problem; hvor sku vi gøre af det tunge grej der var blevet overflødigt(?).

Jeg har så været til møde med en museumsinspektør som var seriøs og sympatisk, og alt var fint – indtil jeg så en 'givererklæring' jeg sku skrive under på:

Som giver erklærer jeg, at jeg har den fulde råderet over de afleverede genstande, fotografier, arkivalier m.m., og at jeg hermed overdrager den fulde råderet til Arbejdermuseet.. Arbejdermuseet forbeholder sig ret til at kassere det indkomne materiale helt eller delvist, hvis det ikke kan indlemmes i samlingen. Jeg erklærer mig indforstået med, at oplysninger om og fotografier af det registrerede materiale publiceres i og stilles til offentlighedens fulde rådighed via Kulturstyrelsens databaser (www.mussam.dk, www.kid.dk m.fl.)

Det første problem er jo at tingene ikke er mine men FredsVagtens, som er en diffus størrelse der dog er repræsenteret ved stormøder, men kan et sådant skrive under på dette(?)

Og så kom ordet 'kassere' som fik mig til at bortkaste naivitetsens slør og indse at det var måske lige tilfældigt nok. Mon ikke det ville være mere relevant at de låner tingene. Jeg har linet en masse minder op herhjemme som jeg havde tænkt mig at stille til rådighed for at skabe så levende et billede af vores

stand som muligt. Dem vil jeg på ingen måde forære dem. Arbejdermuseet er nok heller ikke det mest relevante sted alligevel – selvom der er beslægtede forhold. Egentlig synes jeg Nationalmuseet er mest relevant da det jo er nationens meritter vi beskæftiger os med.. Dernæst bymuseet da det jo foregår som en del af det Københavnske gadebillede. Og bymuseet har allerede for år tilbage – 10 år eller noget – modtaget et sæt grej som var ved at gå til i PH's have i Helsingør. Det har jeg skrevet tilbage og venter nu på svar

Det så jo sådan her ud i april 2006:

Det var dengang de var sat sammen med hængsler... det holdt ikke.

Fredskram til alle /Bo